

Adagio.

Silhan
Til de Døde

Hans Schuler

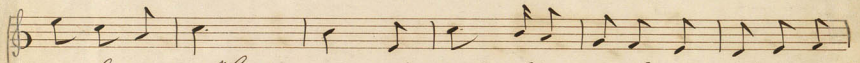
1. Trost med Guds
2. Al den Hjælp
3. Al den Trøst

Al den ve-re, som af Guds-gav
 faa-llt for sig selv, og som jod-lyk-ke
 si til-jui-let, og som kun gaa-

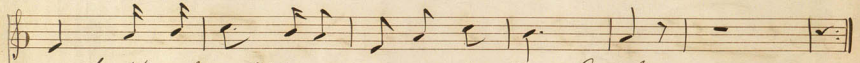
trost til vor, som for sin-ns fæ-der-lyk-ke,
 fa- en røst, Al den Trøst vi for Gud,
 for en fæ-der for angav i Hjær-nes-tjer-

v. Hvorfor du forlader med fortigen Gud den Jord, hvor jeg
 er. Hvor smagte Aften den smiler gaar og siger: Søl
 guld den kommer Aften med Stille og Jord, og fjeller sig

samlor i Skjy-ger, den stander og vider og siger: Søl
 med skal jeg sig-ge sig Kalk med Tøj af den vider med
 end i sig Skjy-ger, da tage de fyrkente Straaler by

med! Skjy for Solen gaar med, hvor din Lykke.
 Skjy; for Solen gaar med, hvor din Lykke.
 med, for, for, Solen gaar med til din Lykke.

